

Drentse veteranen over 'onze tijd daar'

INTERVIEW BERTUS BOIVIN

● Boek met interviews zestien militairen op missie in buitenland

Door Willem Dekker

Assen Felix Bakker (van 1925) uit Zwiggelte vocht in de oorlog op Java tegen de Jappen. Hij werkte drie jaar als krijgsgevangene aan de beruchte Birma-spoorlijn in Thailand. Slavenarbeid, honger, ziekten, kou en uitputting. Maar Bakker overleefde. Daarna ging hij terug naar Java, om tegen de militairen van Soekarno te vechten. Maar na de eerste politiole actie kostte het werk hem steeds meer moeite. In 1948 keerde hij terug naar Nederland. Nou ja terug? "Ik was er nog nooit geweest." Bakker is geboren en getogen in het voormalig Nederlands-Indië.

Het levensverhaal van Felix Bakker is te lezen in het boek *Onze Tijd Daar*. Er zijn portretten opgetekend van zestien Drentse veteranen. Van veteranen die dienden in de Tweede Wereldoorlog tot en met de uitzending naar Afghanistan. Historicus Bertus Boivin uit Assen schreef de verhalen in opdracht van de Stichting Drentse Veteranen. Fotograaf Sake Elzinga maakte er fraaie portretten bij. Minister van Defensie Jeanine Hennis-Plasschaert schreef het voorwoord. Op 13 april wordt het boek gepresenteerd, tijdens de Drentse veteranendag in De Bonte Wever in Assen.

Boivin heeft niets met het leger. "Ik ben nooit in dienst geweest." Toch viel hem een ding op tijdens de zestien interviews. "De militairen hebben het allemaal over de saamhorigheid en kameraadschap van die tijd. Vandaar ook de titel *Onze Tijd Daar*. Het was de mooiste, kloterigste tijd van hun leven. Er klinkt een soort weemoed uit de verhalen."

Drenthe kent veel veteranen, op

▲ Felix Bakker (1925) diende op Java, en Arnold Modderman (1985) in Uruzgan. Foto's: Sake Elzinga

de jaarlijkse provinciale herdenking komen tussen de 500 en 600 mensen af. Drenthe telt nog twee kazernes, in Assen en Havelte, maar vroeger waren dat er meer. Zuidlaren had de Adolf van Nassaukazerne, de thuisbasis van de eerste Unifileenheid die naar Libanon vertrok. En net over de grens bij Steenwijk lag de Johan van den Kornputkazerne. "Van oudsher kent Drenthe veel militairen die in het buitenland gelegerd zijn", aldus historicus Boivin.

Vroeger hadden militairen geen idee hoe lang ze op missie gingen. Sommige Indië-veteranen waren langer dan drie jaar van huis. Voor veel militairen was het na thuis-

komst flink wennen, zoals boerenzoon Sietze Woudstra uit Westervelde. "Thuis bij mijn ouders kon ik slecht aarden. Je was drie jaar een totaal ander leven gewend en in Nederland zaten ze niet op je te wachten. Op een gegeven moment dacht ik: ik pak mijn koffers en ga naar Canada." Later keerde hij terug, trouwde en kreeg een baan in Veenhuizen.

Arnold Modderman (1985) uit Assen is de jongste veteraan in het boek. Hij diende twee keer in Uruzgan met de luchtmobiele brigade, in 2007 en 2009. Tijdens de eerste uitzending was het vechten geblazen, de tweede missie was veel rustiger. Uitgerekend toen reed Modderman op een berm bom. "We dachten door onze ervaring berm bommen beter te herkennen. Tot onze Patria er bovenop reed. Ik zat achter het stuur. Ineens een enorme klap recht onder het voertuig. Alles total loss. Wonder boven wonder kwam iedereen vrijwel ongeschonden naar buiten kruipen. We moeten een engeltje op onze schouder hebben gehad."

@ willem.dekker@dvh.nl

'Onze tijd daar', Stichting Drentse Veteranen, ISBN: 978.94.9148.6036. Prijs 12,50 euro. Vanaf 13 april verkrijgbaar in de boekhandel.

